

संस्कृत.
क्र. नं. १९

याज्ञिक.

द्विरप्यक्रेणी समाजनि प्रयोग.

12

पत्रे व
गणेशनाथ गणेश सी.सी.न.
1/2/1962.

(1)

श्रीगणेशायनमः॥ आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य ममग्रहस्थाश्रमाधिकारसिद्धिद्वारा
श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं समावर्तनारब्धं कर्म करिष्ये तदंगगणपतिपूजनं पुण्या० माह० नादी० चक्र
रिष्ये इति संकल्प्य उक्तरीत्याकुर्यात् श्रीप्रीयतां समावर्तनांगे हवनं कर्तुं संघट्टितादि सकल
कर्म करिष्ये रं उं उं गंगो मये नो पत्नियेत्यादि रं उं इति संस्कारविधाय तत्र पावकनामानं तौ किक
मग्निं प्रतिष्ठाप्य प्रज्वाल्य ध्यात्वा समावर्तनहोमे देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये । समित्र
यमादाय अद्भुत एहीत्यादि प्राणायामां तं कृत्वा समावर्तनहोमकर्मणियायस्यमाणा देवता इत्या
दिव्याहृत्य तमुक्त्वा वैशेषिकप्रधानहोमे जातवेदसमग्निं पाल्नादासमिधायक्ष्ये अग्निं वायुं
सूर्यं भ्रजापतिं च एकैक्या इत्याहुत्यायक्ष्ये । अग्निं जाड्याहुत्यायक्ष्ये । अंगहोमे वरुणाद्विरि
स्यादि पात्रासादनकाले पाल्नादासमिद्धतथावनं औदुंबरकाष्ठ उच्छृतीति आपः क्षुरं अ
न उं गंगो मयं सौरभयुक्तं च दनं वाससी कुडले चादणमणिं आदृशं च त्रं दं उं उपानहोमं त्रं
अंजनं आड्यं चासादयामि इत्यासाद्य ततः पवित्रकरणं दिव्याहृत्य तं कृत्वा प्रधानहोमं कुर्यात् ।
॥ ३ ॥ इमं स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव समहेमामनीषया । भद्राहिनः प्रमतिरस्य स संसद्य
त्रिचंदनं २

मन्वादिषंत दशकंत

समा०

९

(2)

जेसख्येमरिषामावयंतवस्वाहा। जातवेदसेऽग्नयइदं। पालाशीः समिधं जुहोति। ततः व्यस्तसमस्त
 क्रमेणव्याहृतिराजिनकुला। आयुषं जमदग्नेः कश्यपस्य आयुषं यदेवानां आयुषं तमे अस्तु आ
 युषं स्याह। अग्नयइदं। इतिषट्त्रधानाकृती कुला। ततश्ममवरुणे त्यादित्रि रदं न होमपुण्याह
 वाचनां तं कृत्वा ततः उपनयने स्वीकृतानां सकृत् उब्रमचारिब्रतानां विसर्गं करिष्ये इति संकल्प्य। देव
 ता अभिसंधायोपतिष्ठते ॥ अग्ने ब्रतपते ब्रतं ~~विश्वं~~ नैराधि। वायो ब्र० आदित्य० व्रता०
 इति ब्रतं विसर्गं कृत्वा। आदित्यमुपतिष्ठते। उडुत्यं जातवेदसं० यं चित्रं० षथ्ये। तत उत्तरीयं अजिनं
 वासो निदधाति। उडुत्तमवरुणपात्रामस्मद्ब्रथाय। अन्यद्वसिः परिधाय द्विरानम्य। अंतरीयवा
 सो नाम अंतरीयं कोपीनाच्छादनं वासिः। अवापमवरुणपात्रामस्मद्ब्रथाय। ततो मेखलां निदधा
 ति। विमध्यमवरुणपात्रामस्मद्ब्रथाय। ततो हंडं निदधाति। अथावयमादित्यव्रते तवानां सो अ
 दितये स्यामि। अजिनं वासो मेखलां हंडं चोच्छ्रुत्वा तस्य अंतरीयं वासो धिने ब्रह्मचारिणे दध्या
 त्। ततः अपरेणाग्निं प्राडुः मुख उपविश्य क्षुरो नामासि स्वधितिस्ते पितानमस्ते अस्तु ममाहिः
 सीः क्षुरः संमृशति। तस्मै वज्रे प्रदाय शीतास्वस्र उष्णा जानीयदक्षिणं गोदानमुनक्ति। आप उदं
 उज्जीवसे दीर्घायुत्वाय वर्चसे। गोदानो ऊर्ध्वग्रात् कुशानिदधाति। ओषधे त्रायस्वेनं। तस्योप

शिवानोभवथसंस्पृशेरलापोममृशति

रिक्षुरनिदधाति। स्वधितेमै नः हिंसीः। देवश्रूरेतानि प्रवपे इति प्रवपति। ततः यक्षश्रूरेण वर्चयथा
सुपेद्रासावसर्वपति। केद्राः श्मश्रुवर्चयामुखं मान आयुः प्रमोषी रिति। ततः श्मश्रुपक्षक्रमेण
सुरवस्य सर्वश्मश्रूणां वपनं द्विरवा विहाय शिरस्तु सर्वकेशानां बहुमूलमारभ्य सर्वलोम्नां
नखानां च वपनं करयेत्। स्नातकस्य बधुजनः कश्चित् आनडु हे गोमये श्मश्रू लोमनखानि
अंतर्धाय गोष्ठ उडुंबरैर्दग्धस्तं वेवा अवटं कृत्वा निदधाति। इदमहं अमुकत्रामणो कौशि
कस्य पाप्मानमवगृहामि। अथ स्नातकः करंजकः कायुर्द्वर्तनेन शरीरमूलदूरीकृत्य।
अंनयाय व्यूहध्वं दीर्घाय व्यूहध्वं दीर्घायुरहमनादो ब्रह्मवर्चसी भूयासं। ततः औ
डुंबरकश्चि नदंतान् ब्रह्मवर्चसाय व्यूहध्वं शोधयेत्। ततः तूष्णीं द्वादशगंडुषान् कुर्यात्।
ततः आचार्यो न्योवा ब्रह्मचारिणे आपो हृष्टेति तिसृभिः हिरण्यवर्णा इति चैतसृभिः सुव
मानः सुवर्जन इति चैतानुवाकेन उल्लसीतभिरद्विः स्नापयति। इदं स्नानं अनुवाकान्ते
केचित्तु प्रथममत्र स्नानमिच्छति। ततश्चिराच्चम्य तूष्णीं लौकिकवासः परिधाय चिराच्चम्य। क
टिस्तत्र कौपीनं च विस्त्रस्य प्रज्ञातनिधाय। आसादितं च दनपिष्टं जलेनाभ्युक्ष्य। तेन पाणी

सभा०

२

(3)

प्रक्षिप्य । नमो ग्रहाय चाभिग्रहाय च नमः शाकजं जभ्यां नमस्ताभ्यो द्रवनाभ्यो चाभिग्राहिणीरिति । दे
वेभ्यः प्राचीनं नमस्कारं जलिकं करोति । अस्मराशुभयोगं धोगं धर्वेषु च यद्यज्ञः । दैव्यो यो मानुषो गंधः
समामाविज्ञातादिह । तेनां जलिनामुखमारभ्या नुलो ममात्मानं अनुलिपति । तत आसादिते अहते
वाससी जलेनाभ्युक्ष्य । परिहितं पूर्ववासः परित्यज्य आसादितयोर्वाससो मध्ये एकं वास आसादय
प्रदक्षिणं संवेष्ट्य सोमस्य तनूरासितनुवमपादि स्वाभानतनूराविना शिवामातनूराविना इति प्रदक्षिणं वेष्टितं वा
सः नीविकल्पनाद्विप्रकारेण परिदधाति । ततो द्विराचम्यते नैवमंत्रेण उत्तरीयसंज्ञकवासः परिदधाति । ततो
द्विराचम्यप्रजातं निहितं कटिस्थं त्रैकौषिणं चासु प्रक्षिपेत् । अत ऊर्ध्वं कटिस्थं त्रैकौपीनधारणं न कुर्यात् ।
अथापरेणाग्निं प्राञ्जुरवउपविश्य आसादितं चासु न बादरं वा सुवर्णाभिच्छादितं मणिं आसादितं कुण्डले चा
दायधर्मण प्रबध्य अग्नौ धारयन् आयुष्यवर्चस्यः शयस्येषमौद्रिदं इदं हिरण्यमायुषेवर्चसे जै
त्राय विज्ञातां मां स्वाहा । हिरण्यायेदं । उच्चैर्वा जघृतनासाहः सभासाहधनजयं । सर्वाः समग्राः कुरु
यै हिरण्येस्मिन् समाभृतो स्वाहा । हिरण्यायेदं । प्रियं मां कुरु देवेषु प्रियं मां ब्रह्मणि कुरु । प्रियं विश्वेषु भू देवेषु प्रि
यं मां कुरु राजसु स्वाहा । हिरण्यायेदं । शयमेषधेत्राय माणां सहमानां सहस्वती । सामा हिरण्यवर्चसं करोतु पुरु
षु प्रियं ब्रह्मवर्चसिनमा करोतु स्वाहा । ओषध्या इदं । इति पूर्वविशेषितेनाद्येन दृष्यां पंचभिर्मंत्रैः साद्रुपर्य
भिर्जुहोति । ततः शुल्बप्रहराणादि होमशेषं समाप्य । नात्राग्नेः परिषेकः मणि कुण्डले संस्कारत्वात् ततः आ

धुनमहः

२

धनंजयो २

युध्यं चर्वस्यं रायस्योषमोद्दिदं । इदं हरिण्यमायुषेव चर्चसे जैत्राय विज्ञातां । उच्चैर्वा जिघृत्ना साह
 सभासाहं धनंजयं । सवाः समग्रोऽक्रुदुयो हरिण्यस्मिन् समाभूतः । शुनमहं हरिण्यस्य पितुरिव नामा
 यमिषं । तमा हरिण्यवर्चसं करोतु ॥ इति श्री वायामभिहोमसंस्कृतमणिं व भ्राति ।
 रोतु प्रियं माकुरु देवेषु प्रियं मात्राणि कुरु प्रियं विश्येषु शूरेषु प्रियं माकुरु राजेसु इयमोष
 धेत्राय माणासहमानासहस्वति सामा हरिण्यवर्चसं करोतु पुरुषु प्रियं ब्रह्मवर्चसिनं माकुरो
 तु । एतैरेव पंचमिर्मंत्रैः सर्वं ते मणिकुंडले च सहस्रविः प्रदक्षिणमुदपात्रे सम्यक् प्रक्षालयति ।
 सकृन्मंत्रैर्दिसृष्णी । विराजं च स्वराजं चाभिष्टायि च नो गृहे । कश्मीराष्टस्य नो गृहे तयामासं स
 जामसीति । दक्षिणे कर्णे दक्षिणं कुंडलं प्रति मुंचति । ऋतुभिष्टार्तवैरायुषेव चर्चसे सवत्सरस्य धोय
 सातेन संननु गृह्णासि दक्षिणकर्णखंडं कुंडले यथानपति ते तथा विदधाति । विराजं च ० मसि वा
 मकर्णे उत्तरं कुंडलं प्रति मुंचति । ऋतुभिष्टार्तवैरायुषेव चर्चसे सवत्सरस्य धोय सातेन संननु गृह्णासि
 तथा विदधाति । इयमोषधेत्राय माणासहमानासहस्वती सामा हरिण्यवर्चसं करोतु पुरुषु प्रि
 यं ब्रह्मवर्चसिनं माकुरो लपाशोसीति । इति श्री वायामभिहोमसंस्कृतमणिं व भ्राति ।

समा०

३

(५)

श्रुतिकेचुभमारोहशोभयंतीमुरवंमम।मुरवंचममशोभयभूयाःसंचभगंकुरुयामाहरज्ज
मदात्रिःश्रद्धायैकामायास्यै इमांतांप्रतिमुंचेहभगेनसहवर्चसा द्वाभ्यामासादितोस्वजं
धारयति यदाजनत्रैककुंदंजातःहमवतउपरि तेनवामांजेहभगेसेनेहवर्चसामधिपवतपूरुपं।
इत्यासादितेनांजनेनद्वाभ्यांहस्ताभ्यांयुगपदक्षिणमनक्ति तेनवामितिद्विवचनलिंगात्के
चिन्तु।यदाजनमितिमंत्रेणदक्षिणेनहस्तेनसव्यमनक्ति।एतेनैवमंत्रेणदक्षिणं सव्यस्याष्णःपू
र्वमंजनं सव्यं हि पूर्वमनुष्यांजातइतिश्रुतिसिद्धमितिबुद्धति तेषां द्विवचनलिंगविरोधःस्फु
टएव यन्नेमनःपरागतंयद्वामेअपरागतं सव्यं तद्वामेनतद्वयमस्मासुधा
रयामसि इत्यात्मानमादर्शवेक्षते देवस्यत्वा०॥हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामि इत्यासादितवैणवदं
उंसोदकेनहस्तेनत्रिरुन्माहर्षि वेगवेजयास्त्रद्विपनस्तस्करान्सरीसृपान्श्वापदान् रक्षांसिपि
शाचान् पौरुषेयाद्रूयानोदंडरक्षविश्वस्माद्रूयाद्रक्षसर्वतोत्तहितस्कराननग्नःसर्ववक्षिषु
जायतेत्वंसपत्नहा।अहिशत्रुगणान् सर्वान्त्समंतं मघवानवेति।सकृन्नत्रमुक्त्वाशिरसउप
रिप्रदक्षिणंदंडंत्रिभ्रामयति।यदिप्रमादात् धस्तादंडः पतति।तंपुनरादने योमदंडः परापतद्वि
हायसोधिभूम्या इमंतंपुनरादेदेयमापुषेचबलायचेति प्रतिष्ठे स्तोदेव तैमामासंतामं।उपवि
इदस्यवज्रोस्पृशिनोभापातइतित्रिरुध्वमुन्माहर्षि

३

१ आनयत्यस्मै रथमश्वः हस्तिनं वा रथं तुरमसि वामदेयमसि वरुहस्यै केन्यै कावभित इत्येषा ॥ अयं वामश्विनारथो मादुरेवमासुरे रिषत् ॥ अरि
 २ हस्तिगच्छतु विविधैर्नोभिदासतः इह ह्यतिरिहपि ह्यतिरिहमेहरमता भित्तिरथमातिष्ठते रथेन प्रविशति ॥ ३ येषु श्वेने इत्यस्मावे ज्ञेया
 ३ सुपयि शामि वह काल वह श्रियं मा भिरह हस्यसि हस्ति यशसु मसि हस्ति च र्वसम सि हस्ति यशसि हस्ति च र्वसी भ्रया समिति हस्ति नय

(4A)

एवोपानहौ युगपद्वध्यवरोहति स ह्येवमत्रः । प्रजाते शरणमसि ब्रह्मणस्तुदिरिति ।
 कुत्रे प्रतिगृह्णाति अश्वो सिहयो स्यत्यो सि नरोस्यर्वासिस त्तिरसि वा ज्य सि वषासि
 गृमणा असिय युर्नामासि । इत्ये का दशारवना मात्मकै मंत्रै रश्वारोहणं । ततः पूजा
 कर्ता ग्रामांतरश्वेत् । अश्वाचारो हणप्रयोगः । गृह एव पूजा कर्ता तदा वाहनारोहणा
 भावः । सः स्रवंतु दिशो मयि समागच्छंतु स्तुताः । सवे कामा अभियंतु नः प्रियाः इति
 स ह्यमंत्रमुक्त्वा दिशो उपतिष्ठते ततो यत्र पूजा करिष्ये तो भवति तत्र गच्छति । गच्छने
 व वा । यज्ञो सिय शो हं च यि भ्रया सम मु कर्षन् यः पूजां करिष्यन् भवति तमाभि
 मुख्ये न समीपं गच्छन् यानाद वरुह्या न वरुह्य वा सम्यगी क्षिते । अथ मधुपर्कः ॥
 पूजाकः पूज्यस्य उदं अरव उपविश्या चम्प प्राणानायम्य देशं । इमं स्नातकं
 मधुपर्केण पूजयिष्ये । इति संकल्प्य विवाहो क्तरीत्या मधुपर्कं कुर्यात् ब्राह्मण
 भोजन संकल्पं कुर्यात् । भूपसी दधीत् कर्मसा दुण्याय विष्णु स्मरेत्

इति तत्कृति यथास्मा अपविशति क रिष्यं तो भवंति ३

शुद्धा

इत्येकोपाह श्रीमद्गणेशदीक्षिततनुजगोपीनाथदीक्षितविरचितायां सत्या
षाठहिरण्यस्मार्तसंस्काररत्नमायायां समावर्तनप्रयोगः । ८२ ।

॥ ८२ ॥ ८२ ॥ ८२ ॥ ८२ ॥ ८२ ॥ ८२ ॥

तं श्वलिं न लेख गोट भे शो ग

आन्म्यप्राणानायम्यदेशकालैः संकीर्त्य अस्य अमुकशर्मणो ब्रह्मचारिणः करि
ष्यमाणप्राजापत्यसौम्याग्नेयवैश्वदेवकाकाउचतुष्टयव्रतोपाकरणोत्सजनगो
दानसमावर्तनसंस्कारांगशृणुं गणेशपूजनपुण्याहवानमाह० । नादीश्राद्धं करिष्ये
निर्वर्द्धाथंगणपतिपूजं करिष्यां । नह्यामित्यादिकरिष्यमाणप्राजापत्यसौम्या
ग्नेयवैश्वदेवारव्यकाउचतुष्टयव्रतोपाकरणोत्सजनगोदानसमावर्तनसंस्का
रकर्मणां पुण्याहं । द्वितीयकर्मभ्यः ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com